

ВИСЕНТЕ АЛЕЙСАНДРЕ НЕСЛИЗАЩИТЕ ПТИЦИ

Превод от испански: Румен Стоянов, —

chitanka.info

Русата коса се вее.
Виждат се далечни плажове, щастливи облаци и
толкова
златист е тоя вятър,
че би навързал голите тела върху тая чистота от
пясък.

Неслизащите птици през лазура се изплъзват.
Почти желаниа са, почти са тяхна пяна,
листата на едно небе, сияещо от хубост,
където хиляди гърла възпяват светлината му
безсмъртна.

Един човек го вижда и присъства. Един човек
живее
и сънува.

И една форма диша тъй, както мята се морето,
и една гръд винаги вълнообразно се повдига, почти
лазурна

край ивицата плажна
Не, не бъркайте морето вече, замрялото море, с
едно сърце,
което се вълнува.

Никога не смесвайте кръвта със толкова свободна
пяна.

Крило, вода, платно и облак може да е белотата,
но никога лице човешко.

Но никога, да, никога е туптенето на кръв,
Топлината нежна, която тялото обхожда.

Затова
лежи излегнат там, на плажа.
Излегнат по-нататък, после в пътя труден.
Излегнат още по-нататък, в оная планина огромна,
един човек не забелязва милостивото зелено на
морските

простори

*благозвучното им празно люшкане не забелязва,
и не познава правилата вечни на прохладната им
пяна.*

*Ураган го сресва, сякаш че е дъб огромен.
Ръцете, му отсъстват, когато птиците долитат.
Неслизащите птици са бели под небето.*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.